

‘ಪ್ರಚೆಗಳು’ ಎನ್ನವರೆ ‘ಇಂದಿನ ಕಂಬಳಹುಳಿಗಳೇ ನಾಳೆಯ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಬಳಿಭಾಳಿದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳ ಅಂದಚೆಂದ, ಅವು ಹಾರಾಡುತ್ತಾ ಹುಗಳ ಮಕರಂದ ಹೀರುವ ರೀತಿ ಇವನ್ನೇಲ್ಲಾ ನೇನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಕಂಬಳಹುಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕಂಬಳಹುಳಿಗಳ ಕಾಟ ಪಕ್ಷದ ಮನೆಯವರೆಗೂ ವಿಸ್ತೃತಿತ್ವ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠೆ ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಅವರ ಚೈಗುಳಿಗಳು ದೂರೆಯ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಚೈಯುವಾಗ ನಾನು ಮಾತಾಡದೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಮುಖವನ್ನು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಆಗ ಆ ಮರ ಇವರ ಚೈಗುಳಿವನ್ನು ‘ಕೋಣನ ಮುಂದೆ ಕಿನ್ನರಿ ಬಾರಿಸಿದರೆ’ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಬಳಗೊಳಗೇ ಹುಸಿನಗು ನಗುತ್ತಿರುಬಹುದೇ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮರವನ್ನು ನೆಪವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂತಹ ಮರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದಿರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನನ್ನನೇ ಚೈಯುತ್ತಿದ್ದು ರೇನೋ ಎಂದೂ ಅನಿಸಿತು. ‘ಎಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಮುಳೆ ಹೊಯ್ದಂತೆ’ ಆ ಮರ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ‘ಜಪ್ಪಯ್ಯ’ ಎನ್ನದೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಇತ್ತು.

ಮಗ ಸಿನಿನಿಂದ ಪಡುವ ತೊಂದರೆ, ಕಂಬಳಹುಳಿಗಳ ಕಾಟ, ಕಸದ ವಾಸನೆ ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾನಿಸಿದಂದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸುವ ಅರ್ಚಿಯೋಂದನ್ನು ನೀಡಿ, ಆದಪ್ಪು ಬೇಗ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದೆವು. ಚುನಾವಣೆ ಹಕ್ತಿರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಆಗುವುದಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು. ಚುನಾವಣೆಗೂ, ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡರೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಕ್ತಿರ ಹೋಟೆ ಕೇಳಲು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮಗೇ ಹೋಟು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕನಿಸಿತು. ಆದರೆ, ಯಾರೂ ನಮ್ಮ ರಸ್ಯೆಯ ಕಡೆ ಸುಳಿಯಲ್ಲ.

ಅಂತೂ ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿದು ವಾರದ ನಂತರ ಇಲಾಬೀಯ ವಾಹನ ಬಂದಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೋಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದೆ ಏಳು ಜನ ಹಗ್ಗ, ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಬೆಳ್ಳಿನಿಂದ ದಬದಬನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದರು. ‘ನಿವೇ ತಾನೇ ಈ ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಕಡಿಯಲು ಅರ್ಚ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು’ ಎಂದರು. ಹೌದೆಂದೆ. ಒಬ್ಬ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಗ್ಗ ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿದರೆ, ಇನ್ನಿಬ್ಬು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅವರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಉಳಿದ ಮೂರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಕೊಂಬೆ ಕತ್ತಿರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಿತು.

ಕೆಲಸ ಅಯಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ‘ಇಮ್ಮು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿರ್ದಿಂದಿ. ಏನಾದರೂ ಕೊಡಿ’ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನಿಂದ ದುಡ್ಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲ್ಲ. ತಲಾ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಏಳನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನ್ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ನಾನೂ ಬೆವ್ವಾಗಿ, ಮಾತಾಡಲು ತೋಚಿದೆ, ಬಿರುಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಎಂದೆನಿಸಿ ದುಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಮೂರು ಜನ, ದುಡ್ಡ ಮಾತ್ರ ಏಳು ಜನಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಮರದ ರೆಂಬೆಗಳು, ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ವತ್ವ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಕತ್ತಿತ್ತಿ ಮರವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದೆ. ಉಳ್ಳ ತಲೆಗೂದಲು ಬಿಟ್ಟವನು ನಿರ್ಜಾಗಿ ತ್ವಿಮಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲರ್ಜಿ, ಕಂಬಳಹುಳ, ಕಸ ಇವೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿಮೋಯಿತೆಂದನಿಸಿ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಳವಾಯಿತು.